

வாரமலர் தின (முரசு)

THINAMURASU SRI LANKA'S NATIONAL TAMIL WEEKLY

CPY

399

පෙර්ස්න්‍රබාත්ත් තුළයුම් සාංචීත්ස බෙඟයුම්



මිනින් නොටර් සුරයුම්

சொக்லே புந்தோட்டம்

→ ஜப்பானிய சமையற்கலை வல்லுநர்களால் அமைக்கப்பட்ட இந்தப் புந்தோட்டம் முழுக்க முழுக்க சொக்லேட்டுக்களால் தயாரிக்கப்பட்டதாகும்.

ஸிராண்ஸ் தலைநகர் பாரிஸில் கடந்த வருடம் நடந்த கண்காட்சியில் ஜப்பானியத் தோட்ட மாதிரியைக் கொண்டு அமைத்த சொக்கலேட் புந்தோட்டத்துடன் சமையற்கலை வல்லுநர்தான் பெருமையுடன் காணப்படுகிறார்.

யாதுகாக்கப்படும் பொக்கிணிஷங்கள்

↓ முன்னாள் சோவியத் யூனியன் கலைப்பொக்கிணங்கள், இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்தப் பொக்கிணங்களுள் ஒன்று தான் இது.

17ம் நூற்றாண்டில் ரவுஷ கலைஞர்களால் உருவாக்கப்பட்ட உருவப்படம் தான் இது. சிறிய அளவில் காணப்பட்டாலும் இதன் பெறுமதி பல இலட்சங்களுக்கும் அதிகம்.

கன்னி மரியாளையும் குழந்தை கியேகவைக் கையில் வைத்திருக்கும் இந்த உருவப்படம் தங்கம், வெளி, வைரக் கற்கள் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதாகும்.

இது 32 செண்டி மீட்டர் உயரமும் 28 செண்டி மீட்டர் அகலமும் உடையதாகும்.



■ நியுக்னூ முன் ■

→ இந்தியாவின் உத்திரப்பிரதேச மாநிலத்தில் அலிகார் பல்கலைக்கழகம் உள்ளது இப்பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கும் மொலானா ஆசாத் நூலகத்தில் இருக்கும் திருக்குர் ஆன் தான் இது.

சமார் 1400 வருடங்களுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட இல்லாமியப் புனித நூலான இந்தக் குர் ஆன் இன்றும் பத்திரமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

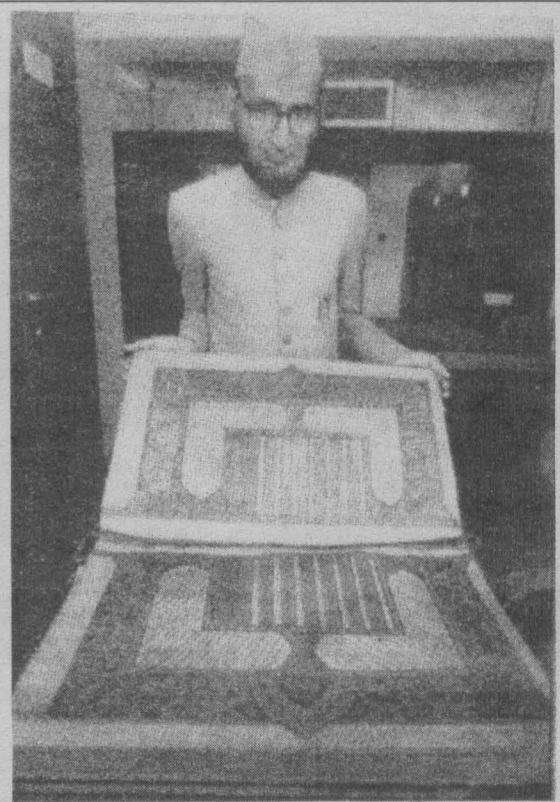
மூலம்மது நமி அவர்களின் வழித்தோன்றான காலிங்பா ஹஸ்ரத் அவி அவர்களால் ஒட்டகத்தோவில், பேரிச்சை மரத்திலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட'மை' கொண்டு இது எழுதப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

இதுமட்டுமன்றி இந்தாலகத்தில் முகலாயர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட திருக்குர் ஆன் கைப்பிரதிகளும் இங்கு உள்ளன.

■ தகவல் பெட்டி ■ ஓரே மாதுமிழு ■ பேட்டி

→ தோற்றத்தில் ஒரே மாதிரி இருக்கும் செல்லப் பிராணிகள், அவற்றின் உரிமையாளர்கள் அமெரிக்காவின் பெப்ளோரிடா நகரில் சமீத்தில் நடந்தது. அதில் கலந்து கொண்ட 5 வயதுப் பச்சை ஒண்டாலும் (பஸ்சோந்தி) அதைப் போன்ற உருவத்தையுடைய அதன் உரிமையாளரும் தான் படத்தில் காணப்படுகின்றனர்.

வேலையில்லாதோரின் வேலை



← ஆர்ஜென்டினா நாடு மோசமான பின்னடைவை எதிர்நோக்கி வருகின்றது. அந்நாட்டில் உள்ள வேலையில்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது.

இந்த நிலையில், கடந்த சில வருடங்களில் வீட்டில் வளர்க்கும் நாய்களை வெளியே அழைத்துச் செல்லும் வேலை செய்வோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துவிட்டது.

நாய்களை வளர்ப்போர், அவற்றை வெளியில் அழைத்துச் செல்ல நேரமில்லாததால், வேலையில்லா இளைஞர்களிடம் இந்த வேலையை ஒப்படைத்து விடுகின்றனர்.

வீட்டில் வேலையில்லாமல் சம்மா இருப்பதை விட, இப்படி நாயை வெளியே அழைத்துச் செல்லும் வேலையைச் செய்து கொஞ்சம் பணமாவது சம்பாதிக்கலாமேயெனப் பலர் இத்தொழிலில் இறங்கிவிட்டனர்.

A கபரும், பீர்பாலும் அடிக்கடி உரையாடவார்கள்.

அந்த உரையாடவில்போது பீர்பாலின் அறிவு பூர்வமான விஷயங்களைக் கேட்டு அளவற்ற மகிழ்ச்சி கொள்வார் அக்பர். அதேசமயம் ஆத்திரமும் கொள்வார்.

அவர் எப்பொழுது மகிழ்ச்சி கொள்வார், எப்பொழுது ஆத்திரம்

ஆத்திரத்துடன், பீர்பாலை உடனே வெளி யேறும்படி உத்தரவிட்டார்.

பீர்பாலும் முச்ச விடாமல் வெளியேற விட்டார்.

அவர் எங்கு சென்றார் என்பது யாருக்கும் தெரியாது.

சில நாட்கள் ஒடின.

தனது ஆத்திரத்தை நினைத்து வருந்திய அக்பர், பீர்பாலை உடனே

பீர்பால் என்கே?



கொள்வார் என்பதை யாராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

மகிழ்ச்சி கொள்ளும் சமயங்களில் பீர்பாலுக்குப் பரிசுகள் கொடுத்துப் பாராட்டுவார். ஆத்திரம் கொள்ளும் சமயங்களில் பீர்பாலை உடனே வெளி யேறும்படி உத்தரவிடுவார். ஆத்திரத் தில் அப்படிச் செய்துவிட்டுப் பிறகு மனம் வருந்துவார். அதன்பிறகு பீர்பாலை வரவழைக்க முயலுவார்.

ஒருநாள்-அக்பருக்கும், பீர்பாலுக் கும் நடந்த உரையாடவில் போது, ஏடாக்டமாக பேச்சு மாறிவிட, அக்பர்

பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

பல இடங்களில் காவலர்களை அனுப்பித் தேடினார்.

ஆனால் பீர்பால் எங்கும் கிடைக்க வில்லை.

மிகவும் மனம் வருந்திய அக்பர் பீர்பாலை எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது என்று தெரியாமல் விழித்தார். ஆனாலும் கண்டுபிடிக்கா விட்டால் நாம் க்கரவர்த்தியாய் இருப்பதற்குத் தகுதியே இல்லை என்றும் நினைத்தார்.

பீர்பாலை எப்படிக் கண்டுபிடிக்கலாமா? என்று யோசித்தார்.

பாப்பா முரசு சீறுகளை

அறிவைப் பயன்படுத்தினால் நிச்சயம் அவர் இருக்கும் இடத்தை அறிய முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்த அக்பர், மிகத் தீவிரமாக யோசித்தார்.

அவருக்கு ஒரு யோசனை வந்தது.

தம் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட சிற்றரசர் கனுக்கெல்லாம் கீழ் கண்ட ஒலையை அனுப்பினார்.

'நமது ராஜ்ஜியத்திலுள்ள கடலுக்குத் திருமணம் நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உம்முடைய எல்லைக்கு உட்பட்டி ருக்கும் ஆறுகளையெல்லாம், உடனே எனது அரண்மனைக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.'

ஒலையைப் பெற்ற சிற்றரசர்கள், விஷயம் எதுவும் புரியாமல் குழப்பமடைந்தனர். ஆனால் ஒரே ஒரு சிற்றரசர் மட்டும், அக்பரின் செய்திக்குப் பதில் அனுப்பியிருந்தார்.

'என்னுடைய எல்லைக்குட்பட்டிருக்கும் ஆறுகள் அனைத்தும், கடலின் திருமணத்துக்கு வர முன்னேற்பாடுகளுடன் இருக்கின்றன. தாங்கள், தங்கள் ராஜ்ஜியத்திலிருக்கும் வினறுகள் அனைத்தையும் தயார் செய்து, ஆறுகளை வரவேற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள்,' என்பது தான் அந்த சிற்றரசர் அனுப்பிய செய்தி.

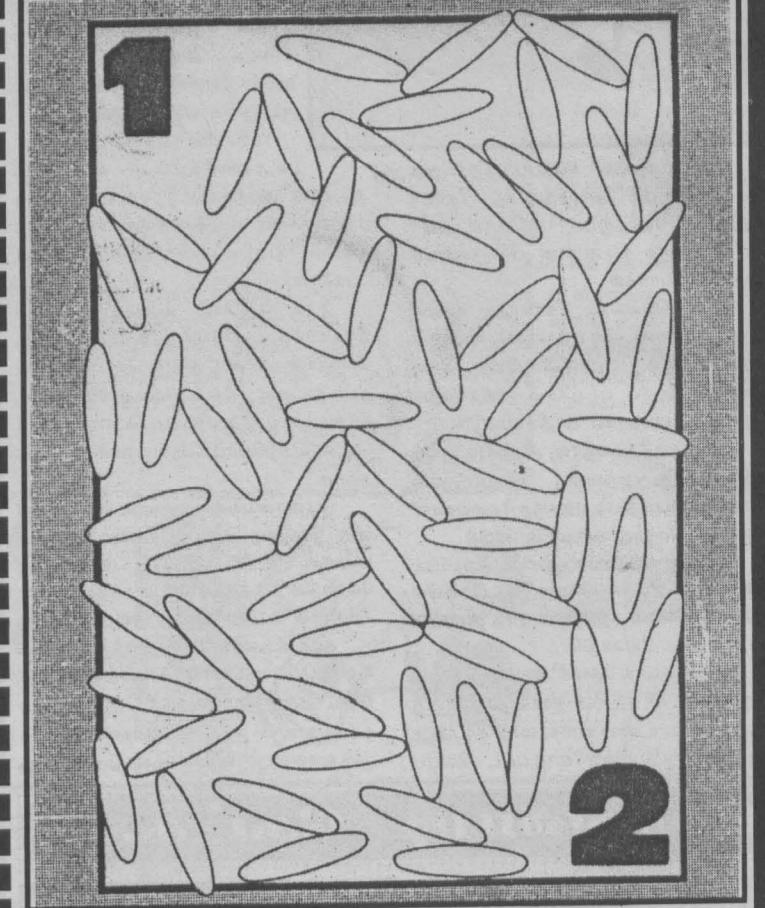
இதைப் படித்த அக்பருக்குப் புரிந்து விட்டது

'எனது கேள்விக்கு, இத்தனை அறிவுப் பூர்வமாக பதில் கூறும் திறமை, பீர்பாலைக் கூவர் வேறு யாருக்கும் இருக்க முடியாது. பீர்பால் இந்த சிற்றரசரின் பாதுகாப்பில்தான் இருக்கிறார். எனது செய்திக்குப் பதில் எழுதி சிற்றரசருக்கு உதவியவரும் அவர்தான்.'

அக்பர் உடனே அந்த சிற்றரசரின் நாட்டுக்குச் சென்று சுல்லை மரியாதையுடன் பீர்பாலை அழைத்துக் கொண்டு நாடு திரும்பினார்.



இலக்கம் 1ல் ஆரம்பித்து... இலக்கம் 2ஐ வந்தடைய வேண்டிய இடத்திற்குச் செல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.



ஜனாதிபதிகள்

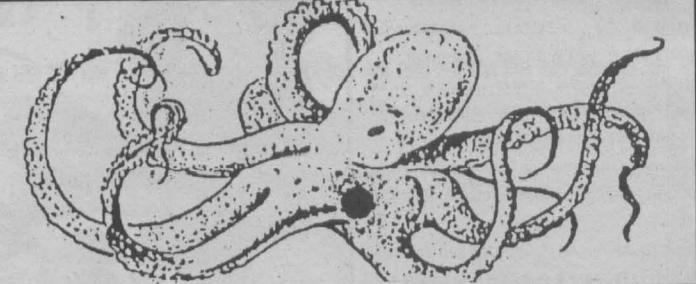
அமெரிக்காவில் இதுவரை 42 ஜனாதிபதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் பற்றிய விவரம் வருமாறு

பெயர்

வருடம்

1. ஜோர்ஜ் வோஷிங்டன்	1789
2. ஜோன் அடம்ஸ்	1797
3. தோமஸ் ஜெபர்ஸன்	1801
4. ஜூஸ் மதுசன்	1809
5. ஜூஸ் மன்றோ	1809
6. ஜோன் குயின்ஸி அடம்ஸ்	1825
7. அன்ட்ரி ஜக்ஸன்	1829
8. மார்ட்டின் வான்ப்ரேன்	1837
9. வில்லியம் ஹரிஸன்	1841
10. ஜோன் டைவர்	1841
11. ஜூஸ் லொக்கீஸ்போல்க்	1845
12. சக்ரி பில்லோர்	1849
13. மில்லார்ட் பில்லோர்	1850
14. பிராங்ஸி பியர்ஸ்	1853
15. ஜேம்ஸ் புச்சன்ஸ்	1857
16. ஆபிரகாம் லிங்கன்	1861
17. அன்ட்ரி ஜக்ஸன்	1865
18. யுசிசல் சிம்ஸன்	1869
19. கிருத் போர்ட் பிரகார்ட்	1877
20. ஜேம்ஸ் ஆபிரகாம்	1881
21. செஸ்டர் அலன் ஆதர்	1881
22. குரோவர் கிள்லாண்ட்	1885
23. பெர்சுமின் ஹரிஸன்	1889
24. குரோவர் கிள்லாண்ட்	1893
25. வில்லியம் மெக்கின்ஸி	1897
26. தி யோடர் கூல்வெஸ்ட்	1901
27. வில்லியம் ஹவர்ட்	1909
28. ஷ்டேரோ வில்சன்	1913
29. வரென் ஹார்டிங்	1921
30. கல்வின் கூவிட்ஜ்	1923
31. ஹெர்பர்ட் கிளார்க்	1929
32. பிராங்ஸி ரூஸ்வெல்ட்	1933
33. ஹரி ட்ருமன்	1945
34. குவெட் ஜோன்சன்	1953
35. ஜோன் கென்டி	1961
36. விண்டன் ஜோன்சன்	1963
37. ரிச்சர்ட் நிக்ஸன்	1969
38. ஜெரால்ட் போர்ட்	1974
39. ஜிம்மி கார்ட்டர்	1977
40. ரெஞ்சால்ட் கீகன்	1981
41. ஜோர்ஜ் புஷ்	1989
42. பில் கிள்லரன்	1993
43. வில்லியம் புஷ்	2001

வீணாகு உயர்நாங்கள்



கடல் வாழ் உமினமான ஒக்டோ பஸ்லிர்கு 3 இதயங்கள் உள்ளன.

சாதாரணமாக ஊர்ந்து செல்லும் ஏறும்புகளுக்கு 5 முக்குகள் உள்ளன.



குறவியர் IDம்



இப்பிரிக்க நாடுகளில் ஒன்றான எத்தியோப்பியால் 'ஆடுவா' என்ற இடம் உள்ளது. இங்கு ஒரு துறவியர் மட்டும் உள்ளது. இந்த மட்டம் உயர்ந்த செங்குத்தான் பாறையின் மேல் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த மட்டத்திற்குச் செல்வதற்குப் படிகளோ, பாதைகளோ கிடையாது. மட்டத்தின் ஊழியர்கள் பாறையின் மேல்நிறை கிருங்குவதும் கொடுமையாக இருக்கிறது. கொடுமையாக இருக்குவார்கள். மேலே இருப்பவர்கள் கீழே இரவுக்குவதும் இந்தக் கமிறுவாத்தான்.

மார்ச் 11-17, 2001

வர்ணம் தீட்டும் போட்டி இல: 383

பாரிசுக்கு ரியாவர்:

எஸ். வி. னோதரன்,

விபுலானந்தா த. மகா வித்தியாலயம், கொழும்பு-09.

பாராட்டுக்கு ரியாவர்:

நெடுஞ்செழுவு வித்தியாலயம்,

கொழும்பு.

மொஹித்தீன் தைக்கா வீதி, காத்தான்-குடி-04.

சூ. சத்தியதர் வித்தி, காத்தான்-

சரல்வதி கனிஷ்ட வித்தியாலயம், பதுளை.

எல். மயூரி,

வள

படி கடுங்குரிர் பற்களைக்
கீழுக்குக் கொத்தது.

புரோட்டன் மாண்ணர் தர்மா
வழக்கம் போல முதலில் எழுந்திருக்க
வேண்டும். கடிகாரம் சரியாய் முன்று
மனிக்கே அடித்தது.

எழுந்தவன் சுறுசுறுப்பானான்.
அறையில் உடன் படுத்திருந்த இரண்டு
அளிஸ்டெண்ட் டெராக்ட்களையும் எழுப்பி
விட்டான்.

"குணா, மனி! எழுந்திருங்க...டெராக்டர்
அஞ்ச மனிக்கு ஸ்பாஸ் இருக்கணும் நு
சொன்னார், மறந்துமங்களா?"

"தர்மா... தேங்க ஓவர் தலையை
கணக்குது!"-குணா மறுபடியும் கம்பளியை
இழுத்து தலைவரை முடிக்கொண்டு படுத்
தான்.

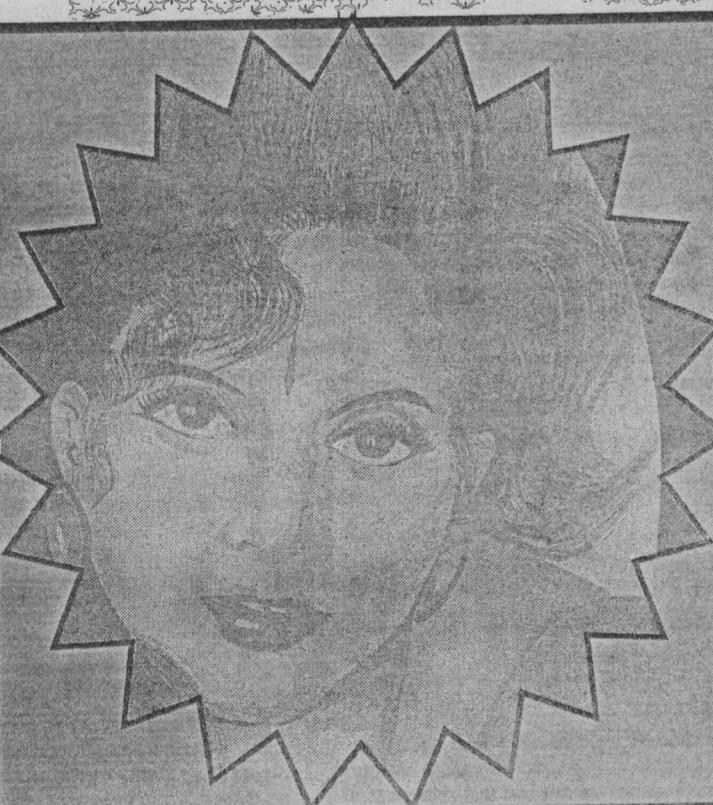
மனி, "குணா.. எழுந்திரு நேற்று
நெட்டே டெராக்டர் டென்னா பேக்கப்
சொன்னாரு, சீக்கிரம் கிளம்பற வழியைப்
பாரு"- என்றவன் தர்மா பக்கம் திரும்பி
னான்.

"தர்மா! வில்வர் இன்னுக்கு போய்
சுபாவை எழுப்பு-நிவாஸ் அதே அறையில்
இருந்தாலும், இருப்பான்... கால்ட்யும்
நெட்டே அவங்க மூலம் வச்சாக்க... ஸ்பாட்
டுக்கு இங்கேயிருந்து போய்க் கேரவே ஒரு
மனி நேரம் ஆகும். மேக்கப்மேனையும்
கிளப்பிட்டுப் போ"- என்றான்.

01

5

நாமாக்கன்



"எல்லாம் நான் பார்த்துக்கேறேன். நங்க
முதல்ல கிளம்பற வழியைப் பாருங்க...
நேந்து மாதிரி கிளாப் போர்டை விட்டுட்டு
வந்துடாத்தங்க..."

குரங்கு குல்லாவை மாட்டிக் கொண்ட
தர்மா அறையை விட்டு வெளியே வந்தான்.

புரோட்டன் அளிஸ்டெண்ட்ஸ் இழுந்து
கொண்டு கிச்சன்குப் போனான்.

காபி தயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

கிச்சன்குப் பிசிடெண்ட் நிறுத்தி.
காபி போட்டதும் முதல் கைக்குக் கொண்டு
போடு. அப்படிம் எல்லோக்கு கொண்டு

போடா-...-சொன்னவன் வெளியில் இருந்தான்.

காபி தயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

கிச்சன்குப் பிசிடெண்ட் நிறுத்தி.
காபி போட்டதும் முதல் கைக்குக் கொண்டு
போடு. அப்படிம் எல்லோக்கு கொண்டு

போடா-...-சொன்னவன் வெளியில் இருந்தான்.

குரங்கு குல்லாவை மாட்டிக் கொண்ட
தர்மா அறையை விட்டு வெளியே வந்தான்.

காபி தயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

இந்த வெளையில் 'டொர்டோ' ரென்று
கிளப்பி... அதற்குள் போய் திரும்பி விடவாம்.

'கில்வர் இன்' கேட்டிருகில் கண்டுக்குள்
இருந்த செக்யூரிட்டி இருட்டிலும் தர்மா
வைப் பார்த்து சிறேக்மாய் சிரித்து 'கேட்'
டைத் தீற்று விட்டான்.

பில்டிங்கினுள் நூழையுமின்பே தர்மா
வின் பார்வை அவனையும் அறியாமல்
இரண்டாவது மாடிப் பக்கம் போனது.

டெராக்டின் அறையில் விளக்கு ஏற்று
கொண்டிருந்தது.

எழுந்து விட்டார்.

முதல் மாடிப் பக்கம் பார்த்தான்.
நிவாஸ் அறையும், சுபாவின் அறை
யும் இருட்டான்.

பக்கத்து பக்கத்து அறை.

நிவாஸ் பொய்வை விஷயத்தில் படு
வீக். ஒரு முறை ஆளை இல்லாத போது
ஒரு 'டச் அப்' கேரளை 'டச்' செய்து விட
டான்.

காபி பட்டமுகம். அவளுடன் பள்ளி
யொன்றில் மாஷ்சராய் வேலை பார்க்கும்
அம்மாக்காரி.

ராத்திரி என்ன ஆக்சோ?
நிவாஸ் சம்மா இருந்திருப்பானா?

யோசித்தபடியே விடுக்குள் நூழை
தான்.

விப்ட மேலே போனது.

இரண்டாவது மாடியில் வெளியே
வந்தான்.

212-நோக்கி நடந்தான்.

காலிங் பெல்லை அழுத்த-

'யெல்' என்றபடியே டெராக்டர் கத
வைத் தீற்றார். குரிது தயாராய் இருந்தார்.

"மார்னிங் சார்... எழுந்துமாக்களான்னு
பார்க்க வந்தேன். அவங்களையும் எழுப்பிட
றேன். வேல் லொகேஷன் தானே சார்?"

"அதே லொகேஷன் தான்.. நாலே
முக்காலுக்கு எல்லோரும் ஸ்பாட்ல் இருக்க
கணும்.. குணா, மனி எழுந்தாச்சா...?"

"எழுந்தாச்ச சார், கிளம்பிடிருக்க
காங்கு."

தர்மா பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே

'பாட்டில் காப்பி வந்தது.'

"தர்மா! காபி.."

"நங்க சாப்பிடுங்க சார்... நான் இப்பத்
தான் இன்றே சாப்பிட்டேன், அவங்களையும்
கிளப்பனும்..."

படியில் முதல்தளம் வந்தான்.

படியில் துவாரம் வந்தான். அறை
காலிங் பெல்லை அழுத்தினான்.

"என்று நிவாஸ் நிவாஸ் உள்ளே
விள்ளையும் எழுப்பிட்டு வர்க்கேன்..."

சாலித் துவாரம் வழியே வெளிச்சம்
தெரிந்தது.

கதவு தீற்க-

அரை டிராயில் நிவாஸ்

"குட்மார்க்கின் சார்?"

"தர்மா! ஒரு தடவையாவது உன்னை
மறந்து தாங்கிட மாட்டாயா?"

"அதெப்படி சார்.. கடமையாச்சே..."-
தர்மா சிரிக்க

நிவாஸ் "சரி சரி.. நான் படம் பண்ணா
நீதான் புரோட்டன்.. அநதப் புது பாப்
பாவையும் எழுப்பிட்டு போ!"-என்றான்
சிரித்துக் கொண்டே.

தர்மா காலிங் அறை வந்து, காலிங்
பெல்லை அழுத்தினான்.

பதிலில்லை.

மறுபடியும் அழுத்தினான்.

'டங் டெடாங்...' என்று பெல் சப்தம்.

உள்ளே சலன்மேலில்லை.

மறுபடியும் அழுத்தினான்.

பதிலில்லை.

'கப்பென்று பயப் பந்து ஒன்று தர்மா

விழிற்றில் சுருள்கூட கொண்டது.

தர்மா நான்காவது முறையாக மனியை

அழுத்தினான்.

மனி சப்தம் மட்டும் கேட்டது.

தர்மாவுக்கு இனம் புரியாத பயம்

எழுந்தது. நேரே டெராக்டரின் அறைக்கு

ஒடினான்.

பத்தட்டத்துடன் 'பட்டப்'பென்று அவர்

அறைக் கதவைத் தட்டினான்.

பொளேரென்று கதவைத் தீற்றார்.

அநதப் குளிரிலும் வேர்க்கி விறுவிறுக்க

நின்றுந்த தர்மாவைப் பார்த்தார்.

"என்னப்பா, என்னாச்ச?"

"கார் நிவாஸ் சாரை எழுப்பி விட்டேன்..

சுபா அறைக் கதவைத் தீற்கவேலை செய்து

பார்த்த நின்றது. போய்க்கே

நீங்க குட்டிக்கீருத்தக்கும், நாங்க நடிக்கிருதுக்

கும் என்ன வித்தியாகம்னு பார்க்க வந்தோம்,"

என்று பதில் வந்தது.

வகுல் இல்லாததால் கம்பெனியில்

ரொமு வறுமை காலையிலே பதினோரு

மனிக்கு வரக் காபி (பால் இல்லாத காபி)

கொடுப்பார்கள். அதை வாங்கிக் குட்கக்

ஒரே அடிடி. ஒவ்வொருவரும் பரிசுகளைப்

பற்றிச் செய்கின்ற வர்க்காது கீட்காலம்

கொஞ்சம் மத்துத் தாச் பாருவக்கிளன்.

நாடகம் நாடகம் பார்க்க வர்ந்களே,

ஏன

சப்ரமையான கண்கள். நடு முக்கில் இறங்கி நிற்கும் கண்ணாடி. ஒரு கால் மூன்றாம் அதனால் தான்டு நடை. நைக்கச் சவை கலந்து அளவான பேசு. அந்து மான் கைவண்ணம்.

அவருடைய சிஷ்யர் சுப்பையாவுக்கு அப்போது 18 அல்லது 20 வயதுதான் இருக்கும்.

இருவரும் அந்த நாடகக் கம்பையில் ஒரு தனி யூனிட், ஆர்ட் டிபார்ட்மெண்டுக்கு அவர்கள் பொறுப்பு. பகலில் ஆர்ட் வோக். இரவில் போட்டோகிராஃபி. இரண்டு தொழில்கள் பார்த்தார்கள்.

நாடகக் கம்பையில் ஆர்ட் டிபார்ட் மெண்ட் என்றால் அதில் என்ன வேலை என்று கேட்கிற்களா?

நோய் சீன், ட்ராப் கீன், சைட்சீன், தெரங்கவும் தலைவர் புரின்ட் பண்ணீக் கொடுப்படுதூ இன்னும் ஒரு முக்கிய பணி இவர்களுக்கு இருந்தது.

அந்தக் கலைத்தில் 'வால் போஸ்டர்கள்' அச்சிட்டு இட்டும் வழக்கம் இருக்கவில்லை. 'ஹாண்ட்பிள்' மட்டும் அச்சிட்டு, பாண்ட் வாத்தியம் மழுங்க, மாட்டு வண்டியில் ஊர் மழுவதும் விதீயாகிப்பார்கள். இதை பிட் நோட்டமீ (Bit notice) கொடுப்பது என்று சொல்லிக் கொள்வார்கள்.

மற்றப்படி இருபது, முப்பது விளம்பரத் தட்டிகள் வரைந்து டவுக்குன் உள்ள ஹோட்டல்கள். தேனீர் கலைகள், பாசாலைகள் முன்னால் வைப்பார்கள். தட்டிகள் என்று சொன்னால் இழப்பமாக நினைத்துவிட்கூடாது. கலைவான் நிலை அம்மீட் கொண்டவையாகக் கண்ணேயும் கந்ததையும் கவரும்படியான வண்ண ஓவியங்களைக் கொண்டவையாக இருக்கும். இந்தத் தட்டிகளை இடுத்துக்கு இடம் நாளுக்கு நாள் மாற்றி மாற்றி வைப்பார்கள். முன்றுடி அகலம், நாளுக்கு அடியரத்தில் பிரேம் செய்து, அதில் 'காரிக்கன்' ஜீலையைச் சுருக்கிவரும் இருக்க மாக அடித்து, பாக்கிரவுண்ட் கலைவை பூசிக் காய்வதை, அதன்மீது தான் படம் தீட்டுவார்கள், நாடகத்தின் பெயர் ஏழுதுவார்கள்.

ஒவ்வொரு புதிய நாடகம் போடும் போதும் இந்த விளம்பரத் தட்டிகள் புதிது புதிதாக வரையப்படும். இவற்றை வரையும் வேலை ஓவியா கொண்டைய ராஜாவிடம், அவர் உதவியாக இருப்பையாவிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது.

இரு தட்டியில் பத்து நிமிடத்தில் பெண்கள் கொடுப்பார்கள் குரு கொண்டையா, இரண்டு மணித்தி யால்துக்குன் உதிரோயியான படத்தை யும் வரைந்து எழுத்துக்களையும் எழுதியர் கூப்பையா.

என்னொடு கூடச் சேர்ந்து இன்று ஆர்ப்பக்கில் கொண்டையர் ராஜாவின் ஓவியத் திறமையை இரசித்தவர்கள் இருவர். இருவரும் என் கல்லூரி நண்பர்களாகிறந்



படம் பிடித்து, அந்புதமான பிரின்ட் செங்கு கலர் தீட்டிக் கொடுத்து விடுவார் அவர். போட்டோ கலை அவருக்கும் கம்பையாவுக்கும் மேல்தீக வருமானம் கொடுத்து வந்தது. கல்லூரியிலிருந்து பிரபகல் 3.00 மணிக்கு விடு திருமுடம் நான் 6.00 மணிவரை அங்கு ஒதுங்கி நின்று, வடிவும் உயிரும் பெறும் ஓவியம் படைப்புகளையும், போட்டோ கலை வேலைகளையும் மிக அக்கறையோடு கலனிப்பேன்.

விருந்து நாட்டம் இருந்தது. ஆனால் இது வேட்கையாக மாறியது மட்டக்களைப்பில் தான். ஓவியர் கொண்டைய ராஜா அவர்களைச் சந்திக்கும் முன்னரே இந்தப் பரிதாப நிலை எனக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

கல்லூரி விடுமுறை நாட்களில் நான் மட்டக்களைப்பிக்குச் செல்வேன். என் சிறிய தாயார் வீட்டில் அந்புதமான மூலரீமானப் பாத்தியம் அப்புவாக விடத்துக் கொண்டிருந்தது. இந்தக் காணப் பிரிவாகம் என் காதில் விழுந்ததுதான் தாமதம் அங்கு ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு கூட்டம், என்னைவிட வயதில் முத்த வலைபார்கள் அங்கு கணப்பட்டார்கள். ஏதோ ஒரு நடக்கத்துக்கான தீட்தீகை நடந்து கொண்டிருந்தது. பிரகாலத்தில் மட்டக்களைப்பின் பிரபல தங்க வியாபாரியாக மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில், வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் எனக்குள் ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில், வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு கூட்டம், என்னைவிட வயதில் முத்த வலைபார்கள் அங்கு கணப்பட்டார்கள். ஏதோ ஒரு நடக்கத்துக்கான தீட்தீகை நடந்து கொண்டிருந்தது. பிரகாலத்தில் மட்டக்களைப்பின் பிரபல தங்க வியாபாரியாக மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் எனக்குள் ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

இரு நாள் அதிகாலையில் நான் அவர் வீட்டுக்குச் சென்று ஜன்னலினாடகம் மண்டபத்துக்குள் எட்டிப் பார்த்தேன். திருவிநாயகம் மூத்தி இடுப்பில் ஐட்டியோடு, வெறுந்த ரையில் வெறும் மேனியோடு நிட்டி நிம்நந்து படன் என்னை ஒடோடிச் சென்றேன்.

ஆரம்பத்தில் மாணவர்கள் கேலியும் கிண்டலுமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தபோதும், நேரம் செலவச் செலவை சிற்று கற்றாக அங்கு அமைதிப்பாரத் தொடர்வியது. அத்தனை மாணவர்களின் புலன்களும் ஒழுங் கிண்ணந்து அதையே உற்றப் பார்த்த வளையம் செவியுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கே தாங்கள் பார்ப்பதும் கேட்பதும் நிறுத்தான்னான்று தீர்மானிக்க முடியாமல், வலுக்கட்டாயமாக வகுப்பேற்றப்பட்டது.

ஆம். யாருமே எதிர்பாராத அற்புதம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

தனது அறையில் வேலையில் மும் முரமாக சடுபட்டுக்கொண்டிருந்தபோதும், அதிபரின் கூடு காதுகள் கற்றப்படுக்கு முழு நிகழ்வினைக் கூறினால் கண்டு தானிருந்தும், அந்தக் காதுகளை இப்போது ஆச்சரியத்தில் ஆழந்தவிட்டன. சந்தடியும் கூச்சலுமாக இருந்த மாணவர்கள் மத்தியில் இந்த அமைதியா இந்த அமைதியைக் கீழ்த்துக் கொண்டு அவர்காதுகளில் விழுவதை அவரால் நம்பவே முடியவில்லை.

மெதுவாகத் தலையை நிர்மித்து, திருப்பியன்னவுடாக வெளியே பார்வையைச் செலுத்தினார்.

வெளியில், அண்ணாந்து, பார்த்தபடி, வாழினுள் எதுபோனாலும் தெரிந்து கொள்ள முடிவுறுத்த அளவு தங்களை மறந்த நிலையில், மாடுவுறுப்பறையில் நடக்கும் அதிசயத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இதுவரை காலமும் இப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்ததாக அவர்கள் பார்த்ததும் இல்லை; கேட்டதும் இல்லை. ஆனால் இன்று! இது எப்படி?

அதிபர் முதல்கொண்டு ஆசிரியர், மாணவர் சுகால் மத்தியிலும் இதே கேள்வி மின்டும் மீண்டும் எழுந்து பதில் கானத் துடித்துக் கொண்டிருந்தன.

அதிபருக்கு அதற்குமேல் இருப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. மெதுவாக வெளியே வந்தார்.

அதிபர் வெளியே வந்ததுக்குத் தெரியாமல், வெளியில் நின்ற ஆசிரியர்கள் மேல் மாடுவுறுப்பாடி, தங்கள் புலன்கள் அத்தனையை முகுஷ்வினைத்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். எந்தவித சலவை முழும் ஏற்படுத்துகிற அதிபர் மெதுவாகப் படித்து, அந்த வகுப்பறையை அன்மத்தார். வெளியில் நிற்படி உள்ளே பார்வையைச் செலுத்தினார். அவரது கண்களையே அவ

குமீ தேநீரை அருந்தியபடி அமர்ந்தான். தினப்பதிரிக்கையைப் பிரித்து வாசிக்கக் கூட நேரமில்லை. காலை ஏழு மனிக்குக் கூரும் ஆரம்பித்துக் கூட்டம். இப்பொழுது தான் காலைக்கு மூக்காஞ்சு ஒய்வு. மனியின் கண்கள் மெல்ல அயர் ஆரம்பித்தன.

“தமிழி இவள் தங்க்கியை இன்னும்

வந்தவா, நான் அவவின்ற அண்ணா கைத்தகியின்..”

“வரேல்லையே!” மறுமுனையிலிருந்து பதில் வந்தது. அடுத்துத் துப்புக்களும் இதே பதிலையே அளித்துவந்தன.

மனி பொறுமையிலந்தவனாய் இழுது யாக தண்டாய்தபானி மாயாவின் இல்லைக்கு கண அழுத்தலானான். “திங்” அழைப்பு

இந்த வீட்டிலை பிறந்திருக்கிறம். ஒவ்வொருத்து உக்கடை அப்பாவுடன் பற்றிச் சொல்லேக்கை என்கு நாக்கைப் பிறுவிக் கொண்டு சாகலாம் போலை கிடக்கு சூடு சூட்டு காலைக்கு மூக்காஞ்சு மூடுக்கும் வெறும் தானே. அது தான் கைத்தகை போது நமக்குக் கைகொடுக்கும். அன்று அவர்கட்டாயப்படுத்தி மனள் செய்தவை களே இன்று இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்தது” என்றார்.

அதிபர் தன் உள்ளத்தில் இருந்த சந்தேகங்களைப் பொட்டித்தார். அதிபர் தொடர்ந்து உத்திரவும் வந்து கொண்டு வந்தார். அதிபர் வெளியே வந்ததுக்குத் தெரியாமல், வெளியில் நின்ற ஆசிரியர்கள் மேல் மாடுவுறுப்பாடி, தங்கள் புலன்கள் அத்தனையை முகுஷ்வினைத்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். எந்தவித சலவை முழும் ஏற்படுத்துகிற அதிபர் மெதுவாகப் படித்து, அந்த வகுப்பறையை அன்மத்தார். வெளியில் நிற்படி உள்ளே பார்வையைச் செலுத்தினார்.

அதிபர் வெளியே வந்ததுக்குத் தெரியாமல், வெளியில் நின்ற ஆசிரியர்கள் மேல் மாடுவுறுப்பாடி, தங்கள் புலன்கள் அத்தனையை முகுஷ்வினைத்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். எந்தவித சலவை முழும் ஏற்படுத்துகிற அதிபர் மெதுவாகப் படித்து, அந்த வகுப்பறையை அன்மத்தார். வெளியில் நிற்படி உள்ளே பார்வையைச் செலுத்தினார். அவரது கண்களையே அவ

காணேல்லா!” அம்மாவின் குரல் கணத்தது. “எங்க போனவள்?”

“வகுப்புக்குத்தான். வழையை இந்த நேரம் வந்துவாயா!”

மனி எழுந்தார். “என்னமா இது வகுப்பு முடியற நேரம் கொஞ்சம் முந்திப் பிற்ந்தலாமதானே?” ஆனாலும் தாயுள்ள கெள்கியை கீழ்த்துக்கொண்டிருந்து போனால் இன்றையை கீழ்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

“எனக்குப் பயமாயிருக்கடா. நீயோருக் காப்பாத்திட்டு வாவன்!” சோர்வில் இருந்த மாணவரில்லை. திரும்பி கூக்கு கொப்புக்கொண்டு வந்தார்கள்.

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்துகொண்டு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள்.”

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள்.”

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள்.”

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள்.”

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள்.”

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள்.”

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள்.”

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள்.”

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள்.”

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள்.”

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள்.”

“அன்னா, அது என்னோட் பீப்ரின்ட் குமா சுதாந்தேகாம் கூபம் இருந்து அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு சொன்னால் அது என்னோடு வந்தார்கள். எந்த வகுப்புத்தான் அதைக் கண்டு நேரத்துக்கூடு ச

"கொஞ்சம் முச்செடுக்க விடுங்களேன்..." முன்னினால் வைதேகி.

"ம்" என்று கிணற்றுக்குள்ளிருந்து வருவதுபோல் ஓர் ஒலியை வெளியிட ராதேயன், அவன் முகத்தைத் திருப்பி முக்கின் மேல் தன் இதழ்களைப் பதித்தான்.

"உங்கள் முச்சையா கேட்டேன்?" என்று மேலும் முன்னினால் அவன். அவன் வலிய கரங்கள் அவனுடு இடைப் பள்ளத்தினுள்ளும், கழுத்தின் வளைவுக்குள்ளும் இறுகச்

இலக்கிய நடயம்

சற்றிமிருந்தன. சாயப் பாணக்குள் முறைக்கிப் போடப்பட்ட தணிச் சுருள்போல் அவன் உடலுக்கும் கரங்களுக்குமிடையே முற்றிலுமாகச் சற்றி வளைக்கப்பட்டு அவனுக்குள் அமிழ்ந்து போயிருந்தான் வைதேகி.

அவனுடு மென்னம், அவனை மேலும் மேலும் கிளர்த்த... அவன் கரங்கள் மேலும் மேலும் இறுகின,

இறுக்கிய பிடியைத் தளரவிடாமலே, அவன் காது மடல்களிலும் பிடரியிலும் மாறி மாறி முத்தமிட்டான். அவனுக்கு மீண்டும் முச்ச முட்டியது.

"இதென்ன இது, பாம்புக் கடிவாய்க்கு மேல் கட்டுப்



போடுவது போல இப்படி இறுக்குகிறார்கள்...? இடைக்குக் கீழே எனக்கு இருத்தோட்டம் செல்லவில்லைப் போலிருக்கிறது..."

"இகேட்யா, எங்கே அது? பூரித்த பொற்குட்டகளை இணைத்திருக்கும் இந் இழையையா சொல்கிறாய்?" என்று மேலும் அழுத்தினான்.

"முரடா!" என்று முனக்கியடி அவன் மார்போடு இழைந்தான்.

பட்டில் முடித்துவைத்த சகந்தப் பொட்டலம் ஒன்று தன் மேனியைங்கும் இழைவதாய் உணர்ந்தான் ராதேயன், முகர்ந்தான், முச்ச உள்ளிழுத்து நெஞ்சு நிரப்பினான்.

"வாசனையே... வசீகரமே..

வார்த்தைகளை உருவி விட்ட வாத்தொயைப் பாட்டே...

சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே... ரத்தத்தைப் புதுப்பிக்கும் இரகசியப் பேருற்றே..."

"போதும் என்று அவன்?" இதழ்களைத் தன் இதழ்களால் அடைத்தான்.

இனிக்கின்ற தேவரசப் பெற்குட்டதை உடைத்தாள்.

அவன் ஒரு சொட்டும் ஸிந்தாது

உண்டுவிட்ட துடித்தான். தன் உயிர் ரசத்தை உட்டுக்கால், உறிஞ்சும் அவன் வேட்கைக்குள், தனைக் கரைத்து ஒடவிட்டு, இனிக்கின்ற யாத்திரையை இழைமுடித் தொடர்ந்தாள்.

"ஹம்..." உடட்டைக் கோணிச்

'வான் நிலை' பாடல் புகழ் கவிஞர் இளைய கம்பனின் விலாசத்தைத் தயவு செய்து தரமுடியுமா?

வ.சாதானா, அக்கரைப்பற்று-07.

கற்பகம் புத்தகாலம், 18, ராஜாபாதர்

தெரு, சென்னை 600 017, தமிழ்நாடு.

கல்யாணம் செய்த பெண்கள் குங்கும் பொட்டு அனிவது போல், காதவிக்கும் பெண்களும் குறிப்பிட்ட நிறப் பொட்டு வைத்துக் கொண்டால், எங்கள் கஷ்டங்களும், காலவிரயமும் நங்குமோ...?

தியாகு, மாத்தளை.

நலவ ஜித்யாதான்! ஆனால், உங்கள் தெல்லைத் தாங்காமல் இனம் பெண்கள் எல்லோருமே அந்த நிறப் பொட்டை வைத் துக் கொண்டு திரிவார்கள்; பரவாயில்லையா.

நடந்து முடிந்த 'பொங்கு தமிழ் ஏழுசி' எப்படி?

பி.ஆர்.அசோக்குமார், டிக்கோயா.

'நாங்கள் சர்யாகத்தான் நடந்துகொள்கிறோம்' என்று நாமெல்லோரும் நெஞ்ச நிமிர்த்திச் சொல்ல முடிந்திருந்தால், நம் முடைய எழுச்சிகளுக்கெல்லாம் நிச்சயம் நியாயத்தன்மை வந்திருக்கும். எந்த தீவிக்கு வணர்களும் எங்கள் பலத்தைச் சரித்திருக்க முடியாது.

நம்குள் குற்றங்களைக் குற்றமே என்று கண்டத்துத் திருத்துகிற பொறுப்புணர் வோடு இருந்திருந்தால், நம்பக்கம் நியாயம் தெரிய நடந்திருந்தால் தடை வராயல் தடுத்திருக்க முடியுமே... தமிழ்பேசும் மக்களின் மீட்சி பற்றி புத்திசாலித்தனமாய் யோசிகாமல் தமிழ்த் தேசிய வெறிப் பெற்ற மைக்கள் தலையைப் புதைத்து வைத்துக் கொண்டு தட்புப் பண்ணிட்டமே தமிழி... உலகம் காறித்துப்ப வைச்சிட்டமே... சினி யாவது, உலகைக் குறை சொல்வதை விட்டு, நம்மைத் திருத்திக் கொள்ளும் முயற்சியில் இருங்குவோமா?

நீந்தியா! எதையும் தாங்கும் இதயத்தைப் பெற என்ன செய்ய வேண்டும்?

முழுமூட்ட மைசான், மீராவோடை-04.

திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

கம்பத்திய ஏரிச்சல்

க. கமலதாசன், வந்தாறுமூலை.

தனியார் வாணோவி சினிமா விளம் பரங்கள்... வெறும் 'மோனை'யை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இவர்கள் அடிக்கும் லாட்டியைத் தாங்க முடியவில்லை. அத்தும் பொருந்தி வருகிறதா என்று பார்ப்பதில்லை.

'சந்தர்ச்சியில் கருவுக்கும்பான இயக்கத்தில்...' பாலருபனின் பவ்யமான டெரக்ஷனில்...

'என்னில்லை கருவுக்கும்பான இயக்கத்தில்...' என்னில்லை விளைவில்லை.

முதலில் கம்பன் மகனே என்ன சொல் கிறார் என்று பார்த்துவிடலாம். ('திரு. 'முழுமூட்ட மைசான் அவர்களின் ஏரியாவுக்குள் அத்துமீரி நுழைசிறேன். அவர் என்னை மன்னிக்கட்டும்)

'மிகலே ஒழியக் குறைவேது மின்றி நீடியை வெந்துவிக்கோர் புகேதூ மின்றிப்புலம்பல் நெஞ்சே!...' தென்றல், மங்கார்.

கள்ளவும் கள்ளியும்!

இந்தக் காதல் யாகத்தை... உடடுக்கால் உமிழுக்குள் உமிர் ஊற்றும் யோகத்தை... காலமும் நின்று ரசித்தது, காதல் தேசத்தில் சில யுகங்கள் வசித்தது.

ராதேயன் விழி திறந்தான்.

தன் உடலில் சிறு நடுக்கத்தை உணர்ந்தான். வைதேகி கணமுடி அவன் தோளில்

துவன்டிருந்தாள். இது உமிர்ர உடலோ என்று ஒரு கணம் அவன் திகைத்தான்.

தருவது முழுஷல்யன்

அவனுமிர் தன் இதயத்திறகுள் அதிர்வதாய் என்னினான்.

இல்லாவிடில் ஏன், நாடி நாளாமெங்கும் இத்தனை களிப்புத் துள்ளல்?

அவன் கண்ணிமையில் தன் உடடுக்களைப் பதித்து "வைதேகி" அடைத்தாள்.

"வெப்பிபட வெளிப்பட மேலும் மேலும் மனம் விழைகிற காதலும் இனிமையானது!" என்றான்.

"அதுவும் என்ன கள்ளா?" என்றான்.

"ஆமாம், கள்ளி!" என்றான்.

களித்தொறும் கள்ளுஞ்சன்டல்

-வேட்டற்றால் காமம் வெளிப்படுந் தோறும் இனிது.

(குறள் 1145)

சினுங்கினாள். கைகளால் அவன் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு கண்ணத்தை கண்ணம் உராய்ந்தாள்.

அவனை இறுக்கி அணைத்தபடி சொன்னான்:

"கண்ணத்தில் உராய்கிறாய், இதயத்தில் அவல்வா தப் பிடிக்கிறது!"

சற்று நேரம் மொளனமாக இருந்தார்கள்.

"என்ன?" என்றாள்,

"என்னுள் ஓடும் இரத்தத்தில் சங்கீதம் கேட்கிறது அன்பே... அதை ரசிக்கவே என் மொளனம்,"

"மயக்கம் தீரவில்லையா?"

"எப்படித் தீரும்? கள்ளால் வரும் மயக்கம், மேலும் மேலும் கள்ளைத் தானே கேட்கும்"

"கள்ளா நான்?" என்றாள்,

"கள்ளன் நான், நீ கள்ளி!" என்றான்.

அவன் சிரித்தாள்.

"வெப்பிபட வெளிப்பட மேலும் மேலும் மனம் விழைகிற காதலும் இனிமையானது!" என்றான்.

"அதுவும் என்ன கள்ளா?" என்றாள்,

"ஆமாம், கள்ளி!" என்றான்.

களித்தொறும் கள்ளுஞ்சன்டல்

தாசிலையாக நின்ற அழிகை மோகித்த அரசுகுமாரானா மதனா மோகன், அந்த அழிகை தான் உயிருடன் காணப்பறாக வசதி செய்த தனது நன்பன் தந்திரவோகன் மாண்புவிட்டான் என்ற செய்தி கேட்டு, “நன்பனைப்பிரிந்தபின் நான் மட்டும் உயிருடன் வாங்பதில் யன்னில்லை!” என்று கூறிக் கொண்டு தனது உடைவாளை எடுத்து மார்பில் குத்தி வண்ணம் உயிர் துறந்தான்.

தன்னு ருவத்தை கறிதலையாகக் கண்டு காலத்தில் மகன் உயிருடன் வந்து நின்ற போதும் தனது நன்பனுக்காகவே உயிருந்தான். “இந்த நிலையில் நான் மட்டும் ஏன் உயிர் வாழ வேண்டும்” என்று அதே உடைவாளையெடுத்து தானும் தற்கொலை செய்து கொண்டான்.

இந்தகையதொரு விபரிதம், தான் இறந்து விட்டதாகக் கூறிய பொய்மினால் நடந்திருக்கும் என்று கருதாத தந்திரவோகன் தன் நன்பனையும் உலங்கு உருகுமணியையும் பார்ப்பதற்காக ஆலயத்தின் வடபுறத்தை வந்தடைந்தான். அங்கு அவர்களி ருவரும் தங்கள் உமிரைப் போக்கி மறந்து விட்டதைக் கண்டு மன வேதனைப்பட்டான்.

“உயிர் வாழவேண்டிய இவ்விருவரும் உயிர்து ருந்துபின்னர் நான் மட்டும் ஏன் உயிர் வாழ வேண்டும்?” என்ற வண்ணம் அதே

இறைவனுக்கு நன்றி கூறி துதித்தனர். அசுகுமாரியை அழைத்துக் கொண்டு நாட்டுக்குச் சென்னான். மதனமோகனுக்கு உலங்கு உருகுமணிக்கும் மாணிகையில் வெகுசிறப்பாக திருமணம் நடைபெற்றது.

பேசாமடந்தை பேசினாள்

அதே தினத்தை மந்திரிகுமாரான் தந்திரவோகன் தனக்கேட்டு பெண்ணை திருமணம் செய்து கொண்டான்.

இந்தாளில், விக்கிரமாதித்தனுக்கும் பேசாமடந்தைக்குமிடையில் கதை கூறிய திராச்சீலை இருவரிடமும் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டது.

“நான் கூறிய கதையில் நால்வர் ஒரே வேளையில் உயிர்துதாகம் செய்துள்ளனர். இவர்களுள் யாருடையாகம் சிறந்து விளைக்கிறது?” என்றதான் திராச்சீலை கேட்ட கேள்வி அமைந்திருந்தது.

விக்கிரமாதித்தன் பேசாமடந்தையை எப்படியாவது பேசுவதைக்குவிட வேண்டும் என்று கருதியமையினால் திராச்சீலையின் கேள்விக்கு தவறான பதிலைக் கூறினான்.

“அமைச்சர் மகன் தந்திரவோகன் செய்த தியாகமே தலைசிறந்தது!” என்று விக்கிரமாதித்தன் போக்கி மறந்து விட்டதைக் கண்டு மன வேதனைப்பட்டான்.

நான் கூறிய கதையில் நால்வர் ஒரே வேளையில் உயிர்துதாகம் செய்துள்ளனர். இவர்களுள் யாருடையாகம் சிறந்து விளைக்கிறது?” என்றதான் திராச்சீலை கேட்ட கேள்வி அமைந்திருந்தது.

அப்பொழுது அதனிடம் ஒரு கதை கூறுமாறு விக்கிரமாதித்தன் பணித்தார்.

ரவிக்கை சுற்றிய கதை

பாங்கநாதபாரம் என்ற நாட்டை மதிவாளன் என்ற மன்னன் ஆட்சி செய்து வந்தன். அவனுக்கு மோகனாங்கி என்றொரு மகனிருந்து வெறுவார்கள். விரமான வாசகர் போட்டியில் கலந்து கொள்ளும் தகுதியைப் பெறுவார்கள். விரமான் போரம் சீழே.

காதில் பூ கந்தசாமி

கீழ்க்கண்ட சுற்றியக் கதை காலத்தில் பின்னர்தான் நீங்கள் மேற்கொண்டு வாசிக் குறை அனுமதி பெற்றவர்களாவிர்கள். அதனை வெட்டி, அல்லது போட்டோ பிரதி செய்து ‘காதில் பூ கந்தசாமி’ என்ற தலைப்பில் தினமுரக்கு அனுப்புவோர் அபிமான வாசகர் போட்டியில் கலந்து கொள்ளும் தகுதியைப் பெறுவார்கள். விரமான் போரம் சீழே.

சுற்றியக் கதை

நோட்டீஸ் பல்கலைக்கழக காதில் பூ கந்தசாமியின் சுற்றிய வாக்கியத்தை தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு, எனக்குச் சுயமாகச் சிந்திக்கும் உரிமையில்லையென ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் கூறுகின்ற அத்தனை பொய்க்களையும் என்னை சுந்தேக்கமுமின்றி நம்புவேன், அதைத் தவிர வேற்றொரு நம்புவதன் விளைவுகளுக்கு நானே பொறுப்பாளியேன் கூயினைவுடன் இத்தால் நான் உறுதியளிக்கிறேன்.

திகதி: பெயர்: ஒப்பம்:

நோட்டீஸ்பலகை

நான் சொல்வ தெல்லாம் பொய். பொய்யைத் தவிர வேறான்று மில்லை நிலையில் காதில் பூ கந்தசாமி அமைச்சர் மகன் மதிவல்ல பணை கண்டு பழக்க துடித்துக் கொண்டிருந்தன். அவனுடைய விக்கிரமாதித்தனுப் பாத்திரமையே தோடுப்பினான். “அவராப் பாக்காவிட்டால் என்னுமிரே போய் விடுமோ போல் தெரிகிறது. ஆகவே இன்றிரவு ஈராடங்கிய பின் அரண்மையை வேதனைப்பட்டான்.”

அபிமான வாசகர் போட்டியில் இரண்டாவது: பொய்யையைப் போற்றி இரண்டு வரியில் ஒரு கவிதை எழுதுக. சிறந்த கவிதைக்குப் பரிசீலிக்கப்படும். முடிவுத் திகதி மாரச் 31. பெறுபேறுகள் மே முதல்வாரத்தில்.

அலீக்காயைத் தன்று கனபீர் தற்கொலை செய்யினென்டு க்காதார அமைச்சர் இப்பு அலீ மரப்களைத் தற்கூரும் திட்டத்தை தீடியிருக்க்கின்மல்லோ, அப்பு கிணத்துக்குக் குத்தகையைத் தடுக்க, கண்ணக்கள்லாத்தையும் பூருத்தடந்தான் அடுத்ததோ தொயேல்ல. அதுசரி, உவை எதைத்தான் தற்கூரும் திட்டம் செய்யை குடிக்கிடையீல் போய் விடுமோ உவாயால் எண்ட சவால் விடுவார்கள் சிப்பத்துப் பெய்யீல்.

நீவிதைப்போட்டியில் வெண்ட கவிஞரப்பற்றி எழுதினதப் பாத்திட்டு ஒரு வாசக் கவிதை எழுதினது எழியின்டு என்னைக் கேட்டிருந்தா தங்கச்சீ கேட்டிருக்கின்கோ. கவிதை எழுதினதான்டும் பெயி கவுத்தல்லை. முதலை கவனமாய்கிப்படி ஒரு கானாவை எழுதின்கோ (க). அதுக்குப் பக்கத்தில் வளாவ எழுதி ஒரு விசிர் போட்டால் வளா வரும். பக்கத்தில் ஒரு சங்கிலியைக்கீர் பக்கன் ஒரு தானாவைப்போடுகோ. தையன் வந்தடோ வந்த கையோட பூண்டு எழுத்தையும் கூட்டிப் பாத்தால் கவிதையும் தெரியும். பிரகென்ன நீங்கள் கவிதை எழுதியிடீர்களோ!

அதிவைப்போட்டியில் வெண்ட கவிஞரப்பற்றி எழுதினதப் பாத்திட்டு ஒரு வாசக் கவிதைப்போட்டியின்டு நானும் உங்கள்போல மன்றையைக் குடைத்துக்கொண்டு முடிவையில் கூறுங்கிறக்காமல் மெல்ல வேட்டிய மடிச்சுக்கட்டிக்கொண்டு அந்தக் கதவுக்குப் பின்னால் போய் எட்டிப் பாத்தானன். அதென்னெண் டால்பாராஸ்கோ, வேறு ஒண்டுமில்லை, முழுங்கையை மற்றப்பக்கத்தால் மடிக்கப் பாக்கி மாதரி, நாங்கள் ப்ரை வழமாத் திறக்கப்பாக்கிறம். திறக்குமோ...? கிடப்பற்றி திடுக்கூடும் செய்தியாண்டு சந்திரன்.

ஓமாதானக் கதவை டைட்டியாக அரசாங்கம் திறக்காவிட்டால் தாங்கள் அதை, மத்து வாஸ்கைபிப் பொய்வொதாரு குண்டுவைத்துக் கூட்டிருந்து கொள்கைப்படைத் தலைக்கொண்டு முடிவையில் கூறுங்கிறக்காமல் மெல்ல வேட்டிய மடிச்சுக்கட்டிக்கொண்டு அந்தக் கதவுக்குப் பின்னால் போய் எட்டிப் பாத்தானன். அதென்னெண் டால்பாராஸ்கோ, வேறு ஒண்டுமில்லை, முழுங்கையை மற்றப்பக்கத்தால் மடிக்கப் பாக்கி மாதரி, நாங்கள் ப்ரை வழமாத் திறக்கப்பாக்கிறம். திறக்குமோ...? கிடப்பற்றி திடுக்கூடும் செய்தியாண்டு சந்திரன்.

போய் போகாத காரணத்தால் நான் உந்தச் சந்திரன் எப்.எம்மில் அடிக்கடி வெற்று நெந்து வொய் கறக்கப் போறனான். அப்படிக் கறந்த பொய் யொன்டக் கடைஞ்சு செடுத்து வென்னையை எடுத்துக்கொண்டு மோர மட்டும் உங்களுக்குத் தாரன், கூவச்சுப் பாருக்கோ.

கா.ப.எம்: வன்கக்க காதிலை, என்ன, போட்டிக்குத் தயாரா?

கா.ப.ஔ: கில்லை.

கா.ப.எம்: என்ன கில்லையா? அட ஓரும்பமே பொய்தானா, சி கா.ப.ஔ, சமாதானம் எப்போது கிடைக்கும்?

கா.ப.ஔ: அது எப்போ கிடைத்து விட்டதே.

கா.ப.எம்: அப்படியானால் எதுக்கை கிப்ப போராடுக்காரர்கள்?

கா.ப.ஔ: அது கும்மா, கும்பக் கட்டுப்பாட்டுக் கிட்டம். சனத்தொகையக் குறைக்க...

கா.ப.ஔ: அப்படிச் சமாதானமாக வாழலாமென்டு கில்லைக்கையிட்டக் கேட்டுக் கொஞ்சுகொடுப்போகோகைவில்லோ வந்தது.

கா.ப.ஔ: அப் பாட்டு உந்த தமிழ்க் கட்சீகள் என் கிப்ப எப்பல்ப் யடிகளால் ஏற்கிறீர்கள்?

கா.ப.ஔ: வயக் கோல் காலத்தில் ஒரு எக்ஸ்கைசல் எடுக்கினம். அதோட முகத்தக் காட்டிவைச்சால் விச

